అంత్యక్రియలు

తాళ్ళూరు నాగేశ్వరరావు

(1972 యువ సంచికనుండి)

డియర్ సూరీ,

... ఇక్కడకొచ్చి నెలరోజులైంది. రెండు వారాలనుంచీ హాస్పిటల్లో బెడ్ మీద చావుతో కుస్తీ పడుతున్నా, మరణం ఖాయమని డాక్టర్లు ఏకవాక్యతగా నిర్ణయించారు. ఎర్రదీపం ఆరడానికి అట్టేకాలం లేదు. ఆఖరు క్షణాలు. 'నా' అనేవాళ్ళు ఎవ్వరూ లేకపోయినా దిక్కుమాలిన కుక్క చావు చావడం నాకిష్టంలేదు సూరీ. నువ్వు అయినా ఒకసారి వచ్చి, చూపు అందుకోమని ప్రార్థిస్తున్నా. ఆఖరి కోరిక ఒకటుంది. అందరిలాగే పూట్టాను. కాని పిచ్చిమొక్కలా బ్రతికాను. అయితే, పిచ్చిమొక్కలా చావడానికి నా మనస్సు ఒప్పుకోవడం లేదు సూరీ! సామాన్య మానవుడు చనిపోయేటప్పుడు ఏర్పాటు చేసే అంత్యక్రియల తతంగం నాకు కూడా ఏర్పాటు చేయాలని ఆఖరు కోరికగా అర్థిస్తున్నాను. నీకు ఏ మాత్రం టైము ఉండదని నాకు తెలుసు. అయినా జీవయాత్ర ముగిస్తూన్న చిన్ననాటి మిత్రుని కోరిక తప్పకుండా మన్నించి వస్తావుకదూ! జారిపోతున్న ప్రాణాన్ని కళ్ళల్లో నిల్పుకుంటూ ఎదురుచూస్తుంటాను.

– నారాయణ మూర్తి.

ఆ ఉత్తరం ఆ రోజు సాయంకాలం టపాలో వచ్చింది. మధ్యాహ్నం ఫ్యాక్టరీ నుంచి ఒంటిగంటకు వచ్చాడు సూర్యప్రకాశం. బ్లాక్ లేబుల్ బీరు పుచ్చుకుని, భోజనం చేసి, ఎయిర్ కండిషన్డ్ గదిలో పడుకున్నాడు. గాఢంగా నిద్రపోయి, సాయంత్రం అయిదు గంటలకు లేచేసరికి టీపాయ్ మీద ఆ ఉత్తరం ప్రత్యక్షమైంది.

బద్ధకంగా ఒళ్ళువిరుచుకుంటూ, 'ఎక్కడనుంచి వచ్చిందబ్బా ఆ ఉత్తరం?' అనుకున్నాడు సూర్యప్రకాశం, అంతలోనే ఫోన్ మోగింది. ఫోన్ ఎత్తాడు. ఒక బిజినెస్ ఫ్రెండ్ పది నిముషాలసేపు ఫుల్‌స్టాప్ లేకుండా అవతల వ్యక్తి మాట్లాడాడు. అన్నింటికీ 'ఊ!' 'ఆ!' అంటూనే ఇంటరెస్టుగా విన్నాడు సూర్యప్రకాశం. రాత్రికి 'క్వాలిటీ'లో డిన్నరుకు రమ్మనమని

ఆహ్వానించాడు ఆ ఫ్రెండ్; ఒక బిజినెస్ మ్యాగ్నెట్‌కు పెద్దెత్తున డిన్నరిస్తున్నాడట! కంపెనీ కోసం రమ్మనమని పట్టుబట్టాడు. 'సరే' అన్నాడు సూర్యప్రకాశం.

ఫోన్ కిందపెట్టి, ఆ ఉత్తరాన్ని అందుకొంటుండగానే, నాయర్ టీ పట్టుకొచ్చాడు. టీ త్రాగాక, సిగరెట్టు ముట్టించి తాపీగా ఉత్తరం చించాడు. అంతలో మళ్ళీ ఫోను మోగింది. అవతల ఫ్యాక్టరీ మేనేజరు. ఫ్యాక్టరీ గొడవలు ఏకరువు పెట్టసాగాడు. సాయంత్రం మూడు గంటలకు కార్మికనాయకులు బేరానికి వచ్చారట. చట్ట ప్రకారం బోనస్ డిక్లేర్ చేయలేదనీ, మరో అయిదుశాతం కార్మికులకు రావలసి ఉంటుందనీ, అది ఇవ్వకపోతే ప్రత్యక్ష చర్యకు దిగవలసి వస్తుందనీ బెదిరించారట. ఈ సంవత్సరం లాభాలు ఆశించినట్టుగా రాలేదనీ, అయినా ఇంకో మూడుశాతం పెంచడానికి తాను ప్రయత్నిస్తాననీ నచ్చజెప్పి పంపించినట్టు మేనేజరు చెప్పుకు రాసాగాడు. ఫోన్‌లో ఆ సంభాషణ పావుగంటదాకా సాగింది.

ఫోన్ కిందబెట్టి, ఉత్తరం కేసి దృష్టి మళ్ళించేటప్పటికి, రెండో కొడుకు చంద్రం వచ్చి 'డాడీ? మీ కోసం ఎవరో వచ్చారు కింద కూర్చున్నారు.' అన్నాడు. సూర్యప్రకాశం వెంటనే లేచి, మేడ దిగి కిందకు వచ్చాడు. బంజారా హిల్స్‌లో ఒక పెద్ద బిల్డింగ్ అమ్మకంలో వ్యవహారాలు పరిష్కారం చేసుకోడానికి ముగ్గురు మనుష్యులు వచ్చారు. వాళ్ళతో ఓ గంట సేపు మాట్లాడాడు సూర్యప్రకాశం. వ్యవహారాన్ని మాటలతో పరిష్కారం వేసుకుని వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు. అప్పుడు మళ్ళీ ఉత్తరం సంగతి జ్ఞాపకం వచ్చి, మేడమీదకు వెళ్ళాడు సూర్యప్రకాశం.

మళ్ళీ ఫోను పిలిచింది. ప్రభుత్వ పరిశ్రమల శాఖలో ఉన్నతోద్యోగంలో ఉన్న ఒకాయన అర్జంటుగా వెయ్యి రూపాయలు కావాలని ఫోను చేశాడు. దానిదేముంది, అట్లాగే పంపిస్తానని చెప్పాడు సూర్యప్రకాశం.

ఆరున్నరైంది బాగా చీకటిపడింది. మూడు గంటలకు ఛాంబర్ ఆఫ్ కామర్స్‌లో మీటింగ్ ఉంది దానికి తప్పకుండా వెళ్ళాలి. కొన్ని వ్యాపార విధానాలపై ముఖ్యమైన నిర్ణయాలు తీసుకునే సమావేశం. పట్టణంలోని వ్యాపార విధానాలపై ముఖ్యమైన నిర్ణయాలు తీసుకునే సమావేశం. పట్టణంలోని వ్యాపార ప్రముఖులంతా వస్తారు. ఆ తర్వాత 'క్వాలిటీ'లో డిన్నర్. పది గంటలకు డిన్నర్ ముగించుకుని పెందలాడే పడుకోవాలి. తెల్లవారు ఝామున నాలుగింటికే లేచి ఎయిర్ పోర్టుకి వెళ్ళాలి. ఆరుగంటల ప్లేన్‌లో కలకత్తా వెళ్ళి పన్నెండు గంటలకు ఒక బిజినెస్ కాన్ఫరెన్స్‌లో పాల్గొనాలి. అది చాలా ముఖ్యం. తనకు అందుబాటులో ఉన్న కాలానికీ, నిర్వహించవలసిన వ్యవహారాల ఒత్తిడికీ లంగరందుతుందా? అనుకుంటూ ఆ ఉత్తరం చదివాడు సూర్యప్రకాశం.

మనస్సు చివుక్కుమంది. ముల్లు గుచ్చుకున్నట్టుగా క్షణంలో సగం సేపు ఊపిరాడలేదు. జాలితో కూడుకున్న ఆవేశం ఉప్పొంగింది. 'అయ్యో!... పాపం! నారాయణమూర్తి!' అనుకున్నాడు సూర్యప్రకాశం.

...ఏడాది క్రితమే ఓసారి తన దగ్గరకు వచ్చాడు నారాయణ మూర్తి. బక్కచిక్కి, బిక్కమొహంతో, చింపిరి జుత్తుతో, చిరిగిన చొక్కాతో, పీక్కుపోయిన కళ్ళతో, వ్యాధిగ్రస్తునిలా వీధి గుమ్మంలో ప్రత్యక్షమయ్యాడు. తను మొదట్లో నిజంగా గుర్తుపట్టలేదు. అడుక్కోవడానికి వచ్చిన అభాగ్యుడేమో అనుకున్నాడు. నికృష్టదారిద్ర్యం నాట్యమాడుతున్న మొహంలోకి బలవంతాన నిట్టూర్పులాంటి నవ్వు తెప్పించి, 'నేను... నారాయణమూర్తిని.. నీ చిన్ననాటి మిత్రుణ్ణి' అన్నాడు. అప్పటికి గానీ గుర్తు రాలేదు. ఆర్థిక స్థితిగతుల హెచ్చు తగ్గులు మనుషుల రూపురేఖల్నే మార్చివేస్తుంటాయి. అమాంతంగా కావిలించుకుని, ఇంట్లోకి తీసుకొచ్చి, సోఫామీద కూర్చోబెట్టి, ఆప్యాయంగా తను పరామర్శించాడు. అంతకాలంగా ఓ ప్రైవేటు కంపెనీలో గుమాస్తాగా పనిచేస్తున్నాడట. వ్యాపారం దెబ్బతినడంతో, కంపెనీ మూసివేశారట ఉద్యోగం పోయిందట. మళ్ళీ ఉద్యోగం కోసం వీధి కొళాయిల్లో నీళ్ళు త్రాగుతూ, అరికాళ్ళు బొబ్బలెక్కేట్టు తిరుగుతూ, బోర్డు చూసి వచ్చాడట. ఏదైనా చిన్న

ఉద్యోగం ఇప్పించవలసిందిగా ప్రాధేయపడ్డాడు. తనకు ముమ్మరంగా జాలివేసింది. తప్పకుండా చూస్తానని మాట ఇచ్చాడు తను. అప్పటి వరకూ తన ఇంట్లోనే ఉండమన్నాడు. కాని ఉండటానికి ఒప్పుకోలేదు. ఆత్మాభిమానం మెండుగా ఉన్న వ్యక్తి. కొంతమందికి ఆత్మాభిమానమే ఆస్తి. దాన్ని కాపాడుకోడానికి జీవితకాలాన్నంతా వెచ్చిస్తారు. మళ్ళీ కలుసుకుంటానన్నాడు నారాయణమూర్తి. కాని కలుసుకోలేదు. తను ఉద్యోగం చూడనూ లేదు. వ్యాపార వ్యవహారాల్లోబడి అతన్ని గురించి దాదాపు పూర్తిగా తను మర్చిపోయాడు. పాపం.. ఏం జబ్బో! పెళ్ళి చేసుకోలేదు. తల్లితండ్రులు చిన్నతనంలోనే పోయారు. మొదటినుంచీ జీవిత శకటాన్ని స్వహస్తాలతో నెట్టుకోవాల్సిన దుర్గతిపట్టిన నష్టజాతకుడు. మేనమామ ఇంట్లో పెరిగాడు. స్కూలుఫైనలు దాకా చదువుకున్నాడు. స్వేచ్ఛగా బ్రతకాలనే ఆశయంగలవాడు. కాని దారిద్ర్యం నీడలా వెంటాడుతున్నప్పుడు స్వేచ్ఛను వాంఛించిమటుకు ప్రయోజన మేముంది? 'పెళ్ళి ఎందుకు చేసుకోలేదు?' అనే ప్రశ్నకు, జీవితంలో ఆర్థికంగా స్థిరపడితేనే గానీ, అట్లాంటి విశ్వాసం గట్టిగా కలిగితేగానీ చేసుకోనని చెప్పాడు. పూర్ ఫెలో!...*ఒక్కొక్కళ్ళ జీవితం ఆలోచనకు అందనంతగా మలుపులు తిరుగుతూ, చీకటి అనే గమ్యస్థానం వైపుకు ప్రయాణం చేస్తూ ఉంటుంది* అనుకున్నాడు సూర్యప్రకాశం.

ఆరూ ముప్పావు అయింది.

వెంటనే లేచాడు సూర్యప్రకాశం ఆలోచనలకు సడన్ బ్రేకు వేసి నిమిషాల మీద డ్రస్సు చేసుకున్నాడు. మేడ దిగి వచ్చేసరికి డ్రైవరు కారు సిద్ధం చేశాడు. ముందు ఛాంబర్ ఆఫ్ కామర్స్ మీటింగుకు వెళ్ళి, ఆ తర్వాత హాస్పిటల్‌కు పోయి, నారాయణమూర్తిని చూద్దామనుకున్నాడు. అతని మనస్సులో నారాయణ మూర్తి మెదులుతూనే ఉన్నాడు. ఆ మీటింగ్ లేకపోతే, అది అంత ముఖ్యమైంది కాకపోతే, ముందుగానే హాస్పిటల్‌కు వెళ్ళి ఉండేవాడు. కానీ మీటింగుకు వెళ్ళక తప్పదు. ఒక్కొక్కప్పుడు పరిస్థితులు మనస్సును, పోకడలను కండిషన్‌లో పెడతాయి.

ఛాంబర్ ఆఫ్ కామర్స్ మీటింగ్ అయ్యేసరికి ఎనిమిది గంటలైంది. ఇంకా మినిట్స్ వ్రాయకముందే బయటి కొచ్చాడు సూర్యప్రకాశం. అతని మనస్సులో నారాయణమూర్తి మృత్యుముఖమే భయంకరంగా కదులాడుతోంది. మీటింగ్‌లో ప్రధానమైన విషయాల చర్చ జరుగుతూన్నప్పుడు కూడా నోరు విప్పలేక పోయాడు. అన్నింటికీ తలాడించి ఊరుకున్నాడు. ధ్యాసంతా నారాయణ మూర్తిమీదే ఉంది. తను అసలు నేరుగా హాస్పిటల్‌కు వెళ్ళి ఉంటే బావుండేదేమో! వ్యాపార వ్యవహారాల సాంద్రతలో తను మానవత్వాన్ని కోల్పోనున్నాడేమో! మానవజీవితపు విలువల్ని, మానవీయ సమస్యల్ని మర్చిపోతున్నాడేమో!

ఆదుర్దాగా కారులోకి వచ్చి కూర్చున్నాడు సూర్యప్రకాశం. మస్తిష్కమంతా మబ్బుపట్టి ఉంది. ఫలానా హాస్పిటల్‌కు జల్దీగా వెళ్ళమని డ్రైవర్ని ఆదేశించాడు. నారాయణ మూర్తి దైన్యావస్థను ఆలోచించుకుంటూ బెన్‌సన్ సిగిరెట్టు ముట్టించాడు.

అయిదు నిమిషాల్లో కారును హాస్పిటల్ ఆవరణలో ప్రవేశ పెట్టాడు డ్రైవరు. ఎంక్వయిరీ చేయగా నారాయణమూర్తి బెడ్ జనరల్ వార్డులో ఉన్నదని చెప్పారు. అంగలూ పంగలూ వేసుకుంటూ అక్కడికి వెళ్ళాడు సూర్యప్రకాశం.

నెత్తురు ఎండిపోయిన నల్లిలా బెడ్‌కు అంటుకుపోయి ఉన్నాడు నారాయణమూర్తి. మొహంలో చావుకళ పడింది. చైతన్యం ఏమాత్రం లేదు. కళ్ళు బాగా లోతుకు పీక్కుపోయాయి. కాళ్ళూ, చేతులూ చల్లబడిపోయి కట్టెల్లా బిర్రబిగుసుకున్నాయి. శరీరంలో ఏ కోశానా జీవమున్నట్టు లేదు. నిలువు గుడ్లు పడ్డాయి. తలకింద దీపం పెట్టడమే తరువాయి.

నారాయణ మూర్తిని చూడగానే సూర్యప్రకాశానికి హఠాత్తుగా బ్లడ్ ప్రెషర్ పెరిగినట్లయింది. ఉద్వేగపూరితమైన జాలితో గుండెదడ హెచ్చింది. కొన్నిక్షణాలపాటు పెదవి విప్పకుండా, రెప్పవాల్చకుండా, ఊపిరి పీల్చకుండా దిగాలుపడి చూస్తూ నిలబడ్డాడు.

అంతకుముందు ఇంజక్షన్ ఇచ్చిన నర్సుకూడా రోగి పరిస్థితికి జాలిపడుతూ పరిస్థితికి జాలిపడుతూ చూడసాగింది. జీవంలేని కట్టెకు నీరు పోసి మటుకు లాభమేముంది?

"మూర్తీ!.. మూర్తీ!.." అన్నాడు సూర్యప్రకాశం కట్టలు తెంచుకున్న ఆవేశంతో.

నారాయణమూర్తి చూపు రవ్వంత కదిలి, సూర్యప్రకాశం వైపుకు మళ్ళింది. కొవ్వొత్తి అంతిమ కాంతి ప్యూర్ వైట్ కాంతికేసి ఏ పాటి చూడగలదు? అంతే. ఆ పైన అతని పెదవులు విచ్చుకోలేదు.

"ఇంతకుముందే మాట పడిపోయింది సార్" అన్నది నర్సు.

అంతలో డాక్టరు వచ్చాడు.

"డాక్టర్ సాబ్ ఈ రోగి పరిస్థితేమిటి? బ్రతుకుతాడా?" అన్నాడు సూర్యప్రకాశం.

"ఆఖరి క్షణం వరకూ రోగి బ్రతకడని చెప్పడం మా ధర్మం కాదు. నా ఊహ ప్రకారం మరణం నిముషాల్లోనే ఉంది. ఆ పైన భగవంతుని అనుగ్రహం, ఆగ్రహం.." అంటూ నాడి పట్టుకు చూశాడు డాక్టరు. వాడిన పువ్వులా నిట్టూర్పు విడిచాడు.

"అంతేనంటారా?" అన్నాడు సూర్య ప్రకాశం.

"అవును. ఈశ్వరేచ్ఛను డాక్టర్లు పసిగట్టగలరా? ఈ స్థితిలో రోగి బ్రతకడమనేది నా ఇరవయ్యేళ్ళ సర్వీసులో చూడలేదు.. మీకు బంధువా?" అన్నాడు డాక్టరు.

"స్నేహితుడు.." అన్నాడు సూర్యప్రకాశం.

"మీ కోసమే కామోసు మాట పడిపోయేదాకా తెగకలవరించాడు సార్" అన్నది నర్సు.

సూర్యప్రకాశం కడుపులో తుప్పు కత్తులతో కెలికినట్లయింది. తప్పు చేసిన వాడిలా తలవంచుకున్నాడు. ఛీ, ఛీ తను మానవత్వాన్ని కోల్పోయి - వ్యాపార మృగంగా మారిపోయాడు అనుకుంటూ తిట్టుకున్నాడు.

"శవాన్ని నాకు అప్పగిస్తారా? అంత్యక్రియలు చేయిస్తాను" అన్నాడు సూర్యప్రకాశం మిత్రుని ఆఖరి కోరికను మన్నించడం ద్వారా అతని ఆత్మకు శాంతి చేకూర్చడానికి.

"ఓ, యస్, అట్లాగే" కాసేపు ఆగండి అన్నాడు డాక్టరు మరో వార్డుకు వెళుతూ.

పది నిమిషాలు అక్కడే నిలబడ్డాడు సూర్యప్రకాశం నిశ్శబ్దంగా మరణిస్తూన్న వ్యక్తి చుట్టూ ఆవరించే నిశ్శబ్దమే అక్కడకూడా నెలకొని ఉంది. ఇంకా రోగికి చూపు సాంతం పడిపోలేదు: గుండెలో ఎర్రదీపం పూర్తిగా ఆరిపోలేదు.

'క్వాలిటీ'లో డిన్నర్ సంగతి జ్ఞాపకం వచ్చింది సూర్యప్రకాశానికి. తనకోసం వాళ్ళంతా ఎదురు చూస్తూ ఉంటారు. అప్పటికి అరగంట ఆలస్యమైంది. ఏం చేయడమా అని తీవ్రంగా ఆలోచించాడు సూర్యప్రకాశం. డిన్నర్లకూ, పార్టీలకూ, తూ.చ. తప్పకుండా హాజరుకావడం వ్యాపారస్తుని జీవితంలో ఒక భాగం. వ్యాపారాభివృద్ధికి వ్యాపారపు హోదాకూ ఎంతైనా ముఖ్యం. ఒక ఆలోచన తట్టింది. వ్యాపారపు నిర్ణయాలు తీసుకోవడంలో, వాటిని సత్వరం అమలు పర్చడంలో సూర్యప్రకాశం ఆరితేరిన ఘటం, డెసిషన్ - మేకింగ్ టెక్నిక్ ద్వారానే ఆరు సంవత్సరాల వ్యాపరంలో అరవై లక్షల రూపాయల లాభాన్ని కళ్ళజూశాడు.

వెంటనే హాస్పిటల్లో ఫోన్ రూముకు వచ్చాడు. ఫ్యాక్టరీ హెడ్ గుమాస్తాను పిలిచాడు.

"కామేశం!... ఇక్కడ హాస్పిటల్లో నా ఓల్డు ఫ్రెండ్ ఒకాయన ఒక అరగంటలో చనిపోయేట్టు ఉన్నాడు. దిక్కూ దివాణం లేనివాడు. మనం అంత్యక్రియలు జరిపించి, ఆత్మశాంతిని చేకూర్చాలి. నాకు టైం లేదు. ఒక డిన్నర్‌కి వెళ్ళాలి. తెల్లవారు ఝామున ప్లేన్‌లో కలకత్తా వెళ్ళాలి. కాబట్టి ఈ వ్యవహారమంతా నా తరపున నువ్వే స్వయంగా చూడాలి. డెలిగేషన్ ఆఫ్ అథారిటీ. రెస్పాన్సిబిలిటీ అనుకో. అందుచేత, నువ్వు వెంటనే స్మశానానికి వెళ్ళి అక్కడ వెట్టివానితో మాట్లాడి, శవాన్ని పూడ్చిపెట్టడానికి. ఇతర తతంగాలకూ ఏర్పాట్లన్నీ చేయి. అతనికి పదో, పదిహేనో ఇచ్చి, రాత్రి ఎప్పుడు వచ్చినా సిద్ధంగా ఉండమని చెప్పు. ఒక టాక్సీ తీసుకుని, ఇక్కడకు రా. నా ఫ్రెండ్ పేరు నారాయణమూర్తి. జనరల్ వార్డ్‌లో పంథొమ్మిదో నెంబరు బెడ్ చనిపోగానే శవాన్ని అప్పగిస్తారు. 'క్వాలిటీ'లోనే ఉంటాను. పదిన్నర లోపు ఫోన్ చేయి. ఆ తర్వాత ఇంటికి ఫోన్ చేయి. వీలుంటే ఈ లోపల ఒకసారి నేనే ఫోన్ చేస్తాను." అన్నాడు సూర్యప్రకాశం. చేయవలసిన పనంతా పూసగుచ్చినట్టు చెప్పాడు. అంతా తను దగ్గరుండి, స్వయంగా అంత్యక్రియలు జరిపిస్తానని, మీరు నిశ్చింతగా ఉండమని సవినయంగా చెప్పుకున్నాడు హెడ్ గుమాస్తా. అంత్యక్రియలు తతంగం ముగిసేవరకూ తను కనురెప్పవాల్చనని కూడా హామీ ఇచ్చాడు.

సూర్యప్రకాశానికి బరువూ, బాధ్యతా పూర్తిగా తీరినట్లయింది. కొండంత రిలీఫ్ వచ్చింది. వెంటనే కారులో 'క్వాలిటీ'కి వెళ్ళి డిన్నర్ పార్టీలో చేతులు కలిపాడు.

కొత్త ఫ్రెండ్స్, స్కాచ్ విస్కీ, జింజర్ ఫ్రాన్స్, గోవాషిష్, కాశ్మీర్ చికెన్, కాబరే డాన్స్, హాట్ హాట్ జోక్స్, వ్యాపార వ్యవహారాల చర్చలు. ఓ గంట సేపు ప్రపంచాన్నే మర్చిపోయాడు సూర్యప్రకాశం. చనిపోతున్న నారాయణ మూర్తి విషయం ఏం జ్ఞాపకముంటుంది? తొమ్మిదీ ముప్పావుకు హెడ్ గుమాస్తానుంచి సూర్యప్రకాశానికి ఫోన్ వచ్చింది.

"స్మశానంలో ఏర్పాటులన్నీ చేశాను సార్! ఎంత అర్ధరాత్రి వచ్చినా వెట్టివాడు అజీలుగా ఉంటానన్నాడు. గొయ్యి కూడా తీసి ఉంచాడు సార్! టాక్సీ రెడీగా ఉంచాను. కాని ఇంకా నారాయణ మూర్తిగారి ప్రాణమే సాంతం పోలేదు సార్! ఇక్కడ వెయిట్ చేస్తున్నాం. డాక్టర్లు అరగంటో, గంటో అంటున్నారు.." అన్నాడు హెడ్ గుమాస్తా.

సూర్యప్రకాశం ఆదుర్దా పడ్డాడు. స్నేహితుని అంత్యక్రియలకు తానూ వద్దామనుకున్నాడు. కాని ఇంకా చావలేదు. తనకి టైం అట్టేలేదు. పెందలకాడే నిద్రపోవాలి. తెల్లవారుఝామున లేవాలి. ఎయిర్ పోర్టుకు వెళ్ళాలి. ప్లేన్ తప్పిపోతే అపార నష్టం! కాన్ఫరెన్స్‌కు బిజినెస్ మాగ్నెట్లు ఎంతో మంది వస్తారు. వాళ్ళతో పరిచయం ముందు ముందు ఎంతో ఉపయోగపడుతుంది.

"సరే ప్రాణం పోయేవరకూ వెయిట్ చెయ్" అంటూ ఫోన్ పెట్టేశాడు సూర్యప్రకాశం.

పదకొండు గంటలకు ఇంటికి వచ్చాడు సూర్యప్రకాశం.

ఘూర్ఖా గేటు తెరిచాడు. పోర్టికోలో కారు వచ్చేరికి భార్య ఎదురుగ్గా నిలబడింది. కొంచెంగా తూలుతూ కారు దిగాడు. సూర్యప్రకాశం. భార్య చేయిపట్టుకుంది. ఆమెకిది ఏమాత్రం కొత్తకాదు. కొన్నియేళ్ళ అనుభవం.

సూర్యప్రకాశం శరీరమంతా గాలిలో తేలిపోతున్నది. మనిషంతా జానీవాకర్ స్వింగ్ విస్కీనిషాలో ఊగిపోతున్నాడు. మెల్లగా మేడ మెట్లెక్కాడు. తెల్లవారు ఝామున నాలుగు గంటలకు నిద్రలేపమని భార్యతో చెప్పాడు. ఎయిర్ కండీషన్ గదిలో పడుకున్నాడు. మూడు నిమిషాల్లోనే గాఢనిద్ర పోయాడు సూర్య ప్రకాశం.

అర్ధరాత్రి దాటింది.

హఠాత్తుగా గుండెలో పోటు! గావుకేకపెట్టాడు సూర్యప్రకాశం. అతని భార్య ఉలిక్కిపడిలేచింది. భర్తకు గుండెనొప్పి వచ్చిందని గ్రహించింది. గాబరాపడిపోయింది. వెంటనే ఫ్యామిలీ డాక్టరుకు ఫోను చేసింది.

సూర్యప్రకాశం కలవరిస్తున్నాడు. నారాయణమూర్తి వికటాట్టహాసం!... మూర్తీ! చావలేదా నువు?.... బ్రతికావా?.... మృత్యువును జయించావా?.. శ్మశానంలో నీ కోసం తీసి ఉంచిన గొయ్యి.. నా కోసం రెడీగా ఉందా?.. నా అంత్యక్రియలకు నేనే ముందుగా ఏర్పాట్లు చేసుకున్నానా?... విధివిలాసమా! అంటూ పిచ్చిగా మాట్లాడసాగాడు సూర్యప్రకాశం.

ఆయన భార్య బెంబేలు పడిపోయింది.

అయిదు నిమిషాల్లో డాక్టరు వచ్చాడు. అంతకు రెండు నిమిషాల క్రితమే సూర్యప్రకాశం మాట్లాడడం మానివేశాడు. ఓ నిమిషం సేపు గురకపెట్టాడు. ఆ తర్వాత అదికూడా లేదు.

డాక్టరు వచ్చి పరీక్ష చేసి, ప్రాణం పోయిందని పెదవి విరిచాడు....

సూర్యప్రకాశం భార్య కెవ్వున కేక వేసింది.

నారాయణమూర్తి పెద్దపెట్టున నవ్వాడు.

ఆ నవ్వుకు గదిలో ఎయిర్ కండిషన్డు యూనిట్ హఠాత్తుగా ఆగిపోయినట్లయింది.

సూర్యప్రకాశం మంచం మీద నుంచి ఉలిక్కిపడి లేచాడు పక్కనభార్య నిశ్చింతగా నిద్రపోతోంది.

"ఛీ. ఎంత చెడ్డకలవచ్చింది!" అనుకున్నాడు సూర్యప్రకాశం. ఒళ్ళంతా చెమటపట్టింది టేబుల్ మీద గడియారం మూడుముప్పావు చూపెడుతూ ఉంది.

ఏమైనాడో నారాయణ మూర్తి అనుకున్నాడు సూర్యప్రకాశం. అంతలో టెలిఫోను మోగింది. రిసీవరు ఎత్తాడు.

"హల్లో!.. ఎవరూ! హెడ్ గుమాస్తా!.. ఆc.. ఏమిటి చెప్పు నారాయణమూర్తి చనిపోయాడా? రెండున్నరగంటలకా?.. శ్మశానంలో పూడ్చిపెట్టారా?.... అంతా సక్రమంగా జరిగిందన్నమాట! ఆల్‌రైట్! మనవిధి మనం నెరవేర్చాం!" ఫోను కింద బెట్టాడు సూర్యప్రకాశం.

గుండెమీద చెయ్యి పెట్టుకుని తడిమి చూసుకుంటూ ఆ పీడకల తనకెందుకొచ్చిందబ్బా? అనుకున్నాడు సూర్యప్రకాశం.

●●●●

Click here to share your comments on this story